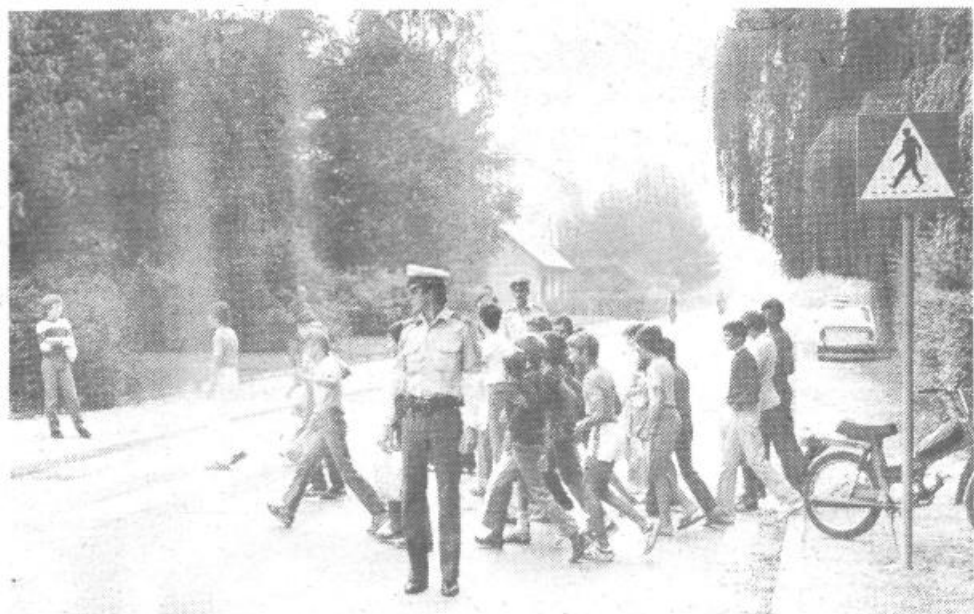

Varna pot v šolo!

Veliko otrok je brezskrbno igranje s 1. septembrom zamenjalo s šolskimi obveznostmi. Otroško življenje se je s tem dnevom v marsičem spremenilo. Postal je tudi bolj pogost udeleženec v prometu. Za marsikoga so nastale nove obveznosti. Doma in v šoli je potrebno otroka pripraviti, da se bo znal varovati na cesti in da ne bo oviral ostalih udeležencev v prometu.

Starši morajo izbrati otroku pravo pot v šolo. Ker bo otrok uporabljal to pot dvakrat dnevno več let, morajo izbrati starši najbolj varno pot, pa čeprav malo daljšo.

Tudi šola mora poskrbeti za varno pot učencev v šolo in domov. Prometni vzgoji morajo posvetiti največ časa v prvih dneh šolskega leta. Vse osnovne šole morajo imeti izdelane načrte varne poti otrok v šolo in iz šole. Miličniki so ugotovili, da so višje šole izdelale načrte, vendar niso vsi kvalitetno pripravljene ali pa ni poskrbljeno za njihovo izvedbo. Teh načrtov nimajo VVZ, čeprav so jih morda še bolj potrebni. Zato večkrat prosijo za pomoč miličnikov, da se izognejo odgovornosti ob morebitni prometni nezgodi.

Prometne karte šolskega okoliša večina šol nima izdelanih. V tej karti naj bi bile vrisane vse prometne komunikacije, domovi otrok in začrtane njihove varne poti.

Pionirska prometna služba mora biti v teh dneh

najbolj aktivna in mora delovati v skladu z izdelanim načrtom.

Na prvih sestankih s starši je potrebno posvetiti nekaj časa prometni vzgoji. Tudi na rumene rutice in kresničke ter druga odsevna telesa ne smemo pozabiti.

Že nekaj let so miličniki v območju nekaterih šol edini varuhi otrok. Redke so KS, ki so v prvih dneh šolskega leta aktivirale narodno zaščito za varnost malčkov.

Komunalno podjetje je v letošnjem letu pravočasno poskrbelo za dobro vidne talne in vertikalne prometne signalizacije, zato ostajajo le dolžnosti staršev, VVZ, šole in motoriziranih prometnih udeležencev, da poskrbijo za varnost otrok.

Da bo šola lepša!

V času počitnic so delavci gradbenega podjetja Bežigrad popravljali tiste dele vrhovske šole, ki so bili nujno potrebni popravila.

Aleš Fevžer

Bo dom zgrajen pred rokom?

Ob Gerbičevi cesti na Kolesiji raste nov študentski dom. Gradi ga Slovenija ceste Tehnika Obnova. Gradbeni dela so začeli v aprilu, te dni pa bodo zgradbo, ki bo popolnoma opremljena veljala 130 milijonov novih dinarjev, prekrili. Po pogodbi naj bi izvajalci predali ključ investitorju – Študentskemu centru konec maja 1984. Takrat bo v Ljubljani na voljo 464 novih ležišč več.

Ker je bilo vreme gradbenikom to poletje naklonjeno, so dela kar mesec dni pred rokom. (Foto: D. H.)

Ob tednu boja proti kajenju

V drugi polovici septembra mineva leto za letom skoraj neopazno TEDEN BOJA PROTI KAJENJU. Tu in tam se pojavi kak sramežljiv članek v časopisu. Od časa do časa se kak vnet zagovornik čistega zraka krepkeje izkašlja na rovaš brezobzirnih kadilcev, nekaj plakatov v zdravstvenih domovih nas opominja, da bi bil že čas storiti kaj za svoje zdravje, do resnejših akcij pa sploh ne pride. Zakaj je tako?

Človek bi pomislil, da so dandanes ljudje vsestransko razgledani in prosvetljeni, saj imamo polne knjigarne in knjižnice, množico revij in časopisov, radio in televizijo, pa nam vedenje premnogih državljanov dokazuje prav nasprotno. Zaskrbljeni smo, kadar gre za mamila, ob pojavu alkoholizma zmajujejo z glavo, do kajenja pa smo bolj ali manj brezbržni.

Kaj se res ne zavedamo, da je tudi kajenje drogiranje (močna zasvojenost) zdravstvene posledice pa se pokažejo na žalost, šele po več letih vztrajnega kajenja, so prav tako hude in pogosto celo usodne.

Ob letni skupščini Društva nekadilcev Ljubljana Vič-Rudnik, je dr. Repovš v svojem prijetnem in izčrpnem predavanju med drugim dejal:

«O tem, ali je kajenje škodljivo ali ne, se ne bomo več pogovarjali, kajti dokazov, ki jih je zbrala Svetovna zdravstvena organizacija, je več kot dovolj. Naše delo je v tem, da ljudi poučimo, jih prepričamo in jim pomagamo pri odvijanju od kajenja. Predvsem pa moramo odvrniti od te škodljive razvade otroke in mladino».

Društvo nekadilcev Ljubljana Šiška, ki je pričelo delovati poldrugo leto pred našim, je predlagalo SZDL, naj pripravi osnutek zakona s katerim bi zaščitili nekadilce, zlasti pa otroke, pred škodljivim vplivom tobačnega dima. To si želimo tudi mi, kljub temu, da nekaj ustreznih zakonov že imamo. Ustanova, na primer, govori o skrbi za zdravje, kot o dolžnosti in pravici lehebnega državljanja. Zakon o družbenem delu pravi, da delavec lahko odkloni delo, če ga mora opravljati v za zdravje škodljivem okolju, sprejeli smo Zakon o spremembah in dopolnitvah zdravstvenega varstva, obstaja pa tudi Samoupravni sporazum o uresničevanju zdravstvenega varstva, ki sem ga z zanimanjem prebrala. Naj opozorim samo na nekatere člene:

Zakone torej imamo, potrebno je le razčistiti pojem ZDRAVO ŽIVLJENJE, tudi med zdravstvenimi in prosvetnimi delavci, kajti oni vzgajajo mladi rod, poleg staršev, seveda.

Pomanjkanje sredstev rešujemo s povečano participacijo, ki pa je enaka za kadilce in nekadilce, torej bratsko porazdeljena na tiste, ki svoje zdravje cenijo in skrbijo zanj in na tiste, ki se poživljajo na vsa opozorila in uničujejo svoje in tuje zdravje.

Kdaj se nam bo končno posvetilo, da zdravje in ravnanje z njim ni zasebna stvar, pač pa sološna družbena dobrina, saj je od zdravja močno odvisno dobro delo in obrambna sposobnost nas vseh.

Kdaj bomo razumeli čisto preprosto resnico, da mnogo več izgubimo s slabšanjem ljudskega zdravja, kot pa pridobimo s tobačno industrij, ki tudi ni več tako donosna, kakor je bila.

Resno opozorilo bi moralo biti tudi dejstvo, da tudi pri nas narašča število pljučnega raka pri ženskah, kot posledica množičnega kajenja. Zamisliti pa bi se morali tudi nad zdravjem tistih, ki pričenjajo kaditi že v rani mladosti, kajti prav od njih je odvisna naša prihodnost. Naj torej zaključim razmišljanje ob tednu BOJA PROTI KAJENJU z željo, da bi zdravstveni, prosvetni in drugi javni delavci, ki si jih mladina jemlje za vzgled, spoznali vse prednosti zdravega načina življenja in jih z vsoto odgovornosti prenašali na mlajše generacije, da bi postali kadilci obzirnejši do svojega zdravja in do zdravja nekadilcev, nekadilce pa vabim, naj se pridružijo enemu izmed obeh društev:

DRUŠTVO NEKADILCEV LJUBLJANA VIČ-RUDNIK TRŽAŠKA 76 – PARTIZAN VIČ

ali
DRUŠTVO NEKADILCEV LJUBLJANA-ŠIŠKA TRG PREKOMORSKIH BRIGAD 1

Istočasno sporočam vsem, ki se zanimajo za delo društev, da se bomo člani viškega društva sestajali vsak prvi četrtek v mesecu ob 18.30 na sedežu društva, pričenši s 6. 10. 1983. Ob tej priliki lahko dobite vse informacije, lahko plačate članarino, na voljo pa vam bo propagandni material in društvene značke. Vljudo vabimo tudi tiste kadilce, ki se želijo odvaditi kajenja. Po možnosti jim bomo skušali pomagati pri tej težki, a razumni odločitvi.

IDA ROJKO

VVO LJUBLJANA VIČ-RUDNIK LJUBLJANA, TRŽAŠKA 79

VVO Ljubljana Vič-Rudnik obvešča, da ima prosta mesta in sicer:

– v DE MALČI BELIČ II, DIO KOZARJE 16 mest za otroke, ki so rojeni v letu 1979, 1980 ali 1981;

– v DE MALČI BELIČ II na Tržaški 78 24 mest za otroke, ki so rojeni v letu 1978, 1979 ali 1980.

Starši lahko oddajo prijave na upravi vzgojnovarstvene organizacije na Tržaški 79.

»NOVE PRAVLJICE« ZA DOBRO JUTRO PO OZVOČENJU V PACUGU

»Račke« slajše od »Džuli«

Težko je izluščiti skupne značilnosti bivanja naših otrok med počitnicami v Pacugu. Iz zornega kota IV. izmene in njenih izkušenj, bom vseeno skušal opredeliti nekaj prednosti, ki jih je naše mladinsko letovišče, nudilo letos predšolskim in šolskim otrokom iz naše občine, pa tudi iz drugih krajev.

Po delavski plati je bil vsekakor največja pridobitev letošnjega poletnega Pacuga gospodar Filip. Njegov rumeni Wartburg je vsako jutro oznanjal, da se je po strmih klancu pripeljal z Belega križa skrben gospodar, ki je znal vedno prislusniti potrebam kuharic, vodstva izmene, zdravnice in medicinske sestre, bakice

pa tudi otrok. Nikdar ni bil slabe volje, tudi takrat ne, ko so piranski komunalci prebijali zamašeno cev kanalizacije.

Po materialni ali razvedrilni plati pa bi letos postavili na prvo mesto ozvočenje, ki ga je za Pacug kupilo obrtno združenje naše občine. Okrog 120.000 din je veljalo in ga je montiral Jože Kožar. Z radiom, kasetofonom in mikrofonom ter ojačevalcem (100 W) ter šestimi majhnimi in dvema velikima zvočnikoma je bilo mogoče nasuti v pacuško dolino dovolj glasbe, prireditve in dobrega razpoloženja. Do prihodnjega leta bo potrebno opraviti še nekaj prekopov in ozvočenje bo še bolj bogatilo počitniške dni.

V IV. izmeni pa so bili med nami tudi otroci zdomcev in članov Kulturno-sportnega društva iz Augsburga v ZRN. Tovarišica Majda Bešliagič je z nenehnim razdajanjem svoje dobre volje in znanja vzpostavila med svojimi varovanci in našimi otroki trden most prijateljstva, most, po katerem smo si tudi mi vsi želeli, da bi vedno prihajala klena slovenska beseda.

Prav te dni se poslavljajo iz Pacuga otroci in vzgojitelji. Tudi kuharice in bakice ter Filip so morda sedli na zeleno klopco pri jedilnici in si zaželeli: »Nasvidenje zadnje majske dni 1984. leta v čudovitem pacuškem zalivu!«

Novo ozvočenje, ki ga je za Pacug kupilo obrtno združenje naše občine, je omogočilo izpeljavo kvizov znanja v jedilnici letovišča in res živahnih plesov v tem prostoru in na plaži

Mnogi otroci iz IV. izmene in fantje in dekleta iz Augsburga so si prislužili bronastega, srebrnega in zlatega delfinčka za dokazane plavalne veščine

Kot vsako leto je tudi letos Ča te briga popeljal mlade letoviščarje do Pirana in Portoroža